

kunne de jo ikke udrette meget. Men i saa Henseende er det saameget ligegyldigt, enten man har 3 eller 20, thi de vilde dog ikke kunne løse den Opgave, at der altid skal være en Læge til Stede, naar en saadan tiltrænges. Dette er aldeles umuligt efter Naturforholdene deroppe, efter den lange Afstand, der er mellem Bopladsjerne, og først og fremmest paa Grund af det Forhold, at Kommunikationen mellem Bopladsjerne er umulig en stor Del af Aaret. I Sydgrønland maa Lægen sidde de 7 Maanedeg af Aaret ved sin egen lille Boplads, hvor der er ca. halvandet Hundrede Mennesker og kan ikke komme bort derfra og bringe Hjælp andetsteds hen, og i Nordgrønland kan han ganske vist rejse om Vinteren, naar Isdækket er fast, og Sneen er falden, men det er dog kun en mindre Del af Aaret — ja, han kan naturligvis ogsaa rejse lidt om Sommeren. Naar vi se paa disse Forhold maa vi ikke maale dem med de Krav, vi stille til Lægehjælp herhjemme for Tiden, men vi maa maale dem med, hvorledes Forholdene ere i Lapmarken og Sibirien og saadanne Steder, og saa vil man finde, at vi have for Grønlandskolonien Bedkommende gjort mindst lige saa meget, som man har gjort andre Steder, og jeg tror ogsaa, at vi i den Henseende have gjort saa meget, som billigvis kan fordras af os.

Krigsministeren (Schmidt): Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgrede (P. Christensen) henvendte sig til mig om det urimelige i, at Remontekommissionen indkøber Heste i Tyskland, og mente, at jeg — ogsaa i Kraft af hele mit Slægtstam — maatte være særlig kaldet til her at gøre en Forandring, som kunde komme Landet til gode. I det Punkt har den ærede Folketingsmand fuldstændig Ret. Jeg bør her gøre alt, hvad jeg kan, ikke blot for mit Slægtstabs Skyld, men ogsaa for Hærens Skyld. Men vi gøre ogsaa, hvad vi kunne. Vi købe samtlige Stamheste til Artilleriet her i Landet, og vi købe ligeledes her saa mange lette Rideheste, som vi i det hele taget kunne faa. Det er kun, fordi det ikke er nok af disse, at vi maa gaa til Tyskland. Den ærede Folketingsmand kaldte det urimeligt. Han sagde i saa Henseende for det første, at de tyske Heste ere dobbelt saa dyre som de danske. Det er nu ikke rigtigt. De danske Heste kostede forrige Aar i Gennemsnit 746 Kr. og de tyske 776 Kr. Nu er det ganske vist, at de tyske Heste yderligere ere 25 Kr. dyrere paa Grund af Transportomkostningerne, men det vil altsaa ses, at der kun er en Forskel paa 50—60 Kr. paa

Hestene, og det er jo meget langt fra det, han udtalte. Dernæst sagde han, at de danske Heste holde meget længere end de tyske. Det er heller ikke rigtigt. Det er jo opløst Aar for Aar her for Tinget, hvorledes Barigheden af Hestene er, og jeg skal anføre et Par Eksempler fra de nærmest foregaaende Aar. For 1894—95 viste det sig, at Barigheden for de danske Heste var 9,6 Aar, for de tyske 9,2 Aar, for det foregaaende Aar var Barigheden for de danske 10 Aar og for de tyske 9,7 Aar. Det viser sig altsaa, at de danske have et lille Forspring, men kun et meget lille. Saa sagde han endelig, at i det hele taget var de danske Heste bedre, og dertil tror jeg, det var, at det ærede Medlem for Ribe (Bust) som sidder der, sagde ja (Bust: Ja!) Ja, jeg vil sige til den ærede Folketingsmand, at jeg hørte nylig, da jeg varovre i Aarhus, at han har en Søn, der er en ganske ualmindelig flint Dragon, og jeg vil nu foretage et Tankeeksperiment, nemlig at Folketingsmanden, der naturligvis har en Bestand af rigtig gode, ydste Heste, sagde til denne Dragon: Hør, min Søn, Du kan tage en af mine Heste og gøre Kantonnementsspølsjerne med paa den! Saa kunde han være overbevist om, at min Ven Dragonen vilde sige: Ja, Fader, dine Heste ere jo nok overmaade gode til deres Brug, men der følge de ikke med! Og som det her vilde gaa Folketingsmanden, vil det gaa enhver sjællandsk Bonde, der har selv af den lette Slags Heste her i Landet. Nej, Sagen er den at det er en helt anden Slags Heste, som her bør bruges. Nu vil det ærede Medlem maaste sige: Ja, men hvad Pokker skulle vi have disse raske, udholdende Heste til her? Det er vel ikke nødvendigt! Dertil vil jeg sige, at nu kender jeg dog en stor Mængde udenlandske Artillerier, baade Stormagters som Tysklands, Østerrigs, Frankrigs og mindre Magters som Sveriges, Hollands og Svejts's men overalt finder man samme Type — ja, jeg vil egentlig ikke sige Type, for Typen kan være noget forskellig, men man finder gennemgaaende lette og temmelig højt forædlede Heste, og det ogsaa hos de Stater, som ikke have dem i deres eget Land, f. Eks. Svejts; disse sidste Lande købe dem akkurat samme Sted som vi. Forholdet er altsaa det, at saadanne Heste bruges overalt, og jeg tror derfor at kunne sige til ærede Medlemmer, som stadig komme tilbage til, at de danske Heste ere bedre, at man kan nok være klogere end en anden, men man kan ikke være klogere end hele Verden. Jeg vil imidlertid sige, at jeg vil arbejde paa, at den Tid virkelig kan komme, hvor vi købe alle vore Heste her-